

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi S. R. o wznowienie postępowania
zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r.
w sprawie z wniosku B. R.
przy uczestnictwie S. R.
o podział majątku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 kwietnia 2012 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Skarżący wniósł osobiście sporządzoną skargę o wznowienia postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2009 r., którym odrzucono jego skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Apelacyjnego z 3 czerwca 2008 r. Zgodnie z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu cywilnym przed Sądem Najwyższym obowiązuje przymus adwokacko-radcowski. Przymus ten ma charakter bezwzględny, co oznacza, że strony muszą być w tym postępowaniu reprezentowane przez adwokata lub radcę prawnego. Samodzielny, osobisty udział strony w postępowaniu kasacyjnym, bez przymusowego zastępstwa przez adwokata lub radcę prawnego, wchodzi w rachubę tylko w wypadku przysługiwania stronie tzw. zdolności postulacyjnej. W przepisie art. 87¹ § 2 k.p.c. zdolność tę przyznano osobom posiadającym wykształcenie prawnicze i dodatkowe kwalifikacje w zawodach prawniczych. W każdym innym wypadku wniesienia skargi o wznowienie postępowania z naruszeniem art. 87¹ k.p.c., czyli samodzielnie przez stronę niereprezentowaną przez adwokata lub radcę prawnego (art. 87¹ § 1 k.p.c.) albo nieposiadającą zdolności postulacyjnej ze względu na kwalifikacje prawnicze (art. 87¹ § 2 k.p.c.), skarga o wznowienia postępowania adresowana ze względu na właściwość do Sądu Najwyższego podlega odrzuceniu.

Jeżeli więc skarżący nie miał zdolności postulacyjnej do osobistego złożenia skargi o wznowienia postępowania, to należało orzec, jak w sentencji postanowienia (art. 410 § 1 k.p.c.).